DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 2. JULI 1969

Reinaldus Renckens
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 27/68

Processprog: Nederlandsk

Angående:

a) Annullation af beslutningen af 26. juni 1968, der bragte sagsøgerens tjenesteforhold til ophør.

b) Annullation af den stiltiende afvisning af den af sagsøgeren den 15. juli 1968 i henhold til artikel 90 i vedtægten for tjenestemænd ved EKSF indbragte klage mod beslutningen af 26. juni 1968 såvel som annullation af afslaget på hans ansøgning om den ledige stilling i presse- og informationskontoret i Haag.

c) Annullation af den udtrykkelige afvisning af nævnte klage, som er indeholdt i brevet af 31. oktober 1968 fra formanden for Kommissionen.

Domskonklusion:

Sagsøgte frifindes, for så vidt som klagen tilsigter annullation af Kommissionens beslutning af 26. juni 1968, og i øvrigt afvises klagen.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Det bør fastslås, at beslutningen om sagsøgerens afskedigelse er ulovlig, og den beslutning om afvisning, der bekræftede afskedigelsen, og som anses for stiltiende truffet efter udløbet af en frist på to måneder fra sagsøgerens klage, bør annulleres.

Det bør samtidig fastslås, at sagsøgeren stadig befinder sig i Kommissionens tjeneste.

Domstolens dom bør derimod ikke indeholde noget påbud, som f. eks. en fastslåelse af at stillingen i Haag skal tildeles sagsøgeren. Det påhviler Kommissionen på det administrative plan at udlede følgerne af en annullationsdom.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — rationalisering af tjenestegrenene som følge af fusionstraktaten — Kommissionens beføjelser*

   (Rådets forordning nr. 259/68, artikel 4)

2. *Tjenestemænd — beslutning indeholdende et klagepunkt — begrundelse — rækkevidde (Vedtægten for tjenestemænd ved EKSF, artikel 25)*

3. *Tjenestemænd — beslutninger vedrørende tjenestemænd — domstolskontrol — grænser*

1. Rådet har ikke ved at tillægge Kommissionen beføjelse til — især i henhold til artikel 4 i forordning nr. 259/68 — at træffe de individuelle foranstaltninger til afskedigelse som følge af rationalisering og nedskæring af personalet overdraget Kommissionen nogen lovgivende magt men har indenfor grænsen af de beføjelser, som traktaten tillægger det, pålagt den konkret at gennemføre de bestemmelser, der er fastsat i nævnte forordning.

2. Pligten til at begrunde en beslutning, der indeholder et klagepunkt, er opfyldt, når de grunde, som vedkommende retsakt er baseret på, fremtræder på en klar og utvetydig måde; man kan ikke kræve af administrationen, at den desuden belyser den bedømmelse, den har foretaget af den pågældende i forhold til hver af de andre tjenestemænd i samme rangklasse, som ikke er blevet omfattet af den samme foranstaltning.

3. Selv om Domstolen ikke kan erstatte Kommissionens værdiskøn med sit eget, kan den imidlertid efterprøve, om beslutningen om afskedigelse er truffet under hensyntagen til de i artikel 4 i forordning nr. 259/68 opregnede kriterier og i den hensigt at rationalisere tjenestegrenene.